

पुत्रादिसंबंधावन्निषेधति नहीति ॥ ३५ ॥ देहादिसंबंधं निषेधति नैवेति कदाचिन्विद्ययाकर्मदाहेसतिपरमांगतिमोक्षंयाति ॥ ३६ ॥ तथापिप्रारब्धकर्मणामवश्यमोक्तव्यत्वमाह पुण्येति ॥ ३७ ॥ संचि-
तकर्मणांज्ञानेनैवदाहइत्याह पुण्येति तत्क्षयेपुण्यपापक्षयेसति अस्य जीवस्यब्रह्मभावेब्रह्म विद्वद्भैवभवतीतिश्रुतिसिद्धेब्रह्मविद्ययाव्यक्तीभूतेसतिपरांगतिकैवल्यपश्यंतिपंडिताःशास्त्रदृष्ट्यानत्वम्यस्यकैवल्यम-
न्येनद्रष्टुंशक्यतइति ॥ ३८ ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ उक्तविद्यज्ञानप्रतिबंधिकासर्वानर्थहेतुस्तृणाममतात्यागेननाशनीयेत्याह आ-
तरइत्यादिनाध्यायेन ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अर्थाःब्रह्मलोकांताविषयाः समृद्धाःसंपन्नाः हिप्रसिद्धं विज्ञानतांविवेकिनांदुःखमेव यदाहभगवान्पतंजलिः परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवत्तविरोधाच्च

नत्ययंकस्यचिक्लश्चिन्नास्यकश्चनविद्यते ॥ भवत्येकोत्थयंनित्यंशरीरसुखदुःखरुक् ॥ ३५ ॥ नैवसंजायतेजंतुर्नचजातुविपद्यते ॥ यातिदेहमयंमुक्त्वाकदा-
चित्परमांगतिं ॥ ३६ ॥ पुण्यपापमयंदेहंक्षपयन्कर्मसंक्षयात् ॥ क्षीणदेहःपुनर्देहीब्रह्मत्वमुपगच्छति ॥ ३७ ॥ पुण्यपापक्षयार्थंहिसांख्यज्ञानंविधीयते ॥ तत्क्ष-
येत्यस्यपश्यतिब्रह्मभावेपरांगतिं ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभा०शां०मो०नारदासितसंवादेपंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ युधि-
ष्ठिरउवाच भ्रातरःपितरःपौत्राज्ञातयःसुहृदःसुताः ॥ अर्थहेतोर्हताःक्रूरैरस्माभिःपापकर्मभिः ॥ १ ॥ येयमर्थोद्भवातृष्णाकथमेतांपितामह ॥ निवर्तयेयंपा-
पानितृष्णयाकारितावयं ॥ २ ॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ गीतंविदेहराजेनमांडव्यायानुपृच्छते ॥ ३ ॥ सुसुखंवतजीवामिय-
स्यमेनास्तिकिंचन ॥ मिथिलायांप्रदीप्तायानमेदत्यतिकिंचन ॥ ४ ॥ अर्थाःखलुसमृद्धाहिवाढंदुःखंविजानतां ॥ असमृद्धास्त्वपिसदामोहयंत्यविचक्षणान्-
॥ ५ ॥ यच्चकामसुखंलोकैयच्चदिव्यंमहत्सुखं ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतनाहंतःषोडशींकलां ॥ ६ ॥ यथैवशृंगोःकालेवर्धमानस्यवर्धते ॥ तथैवतृष्णावित्तेनवर्ध-
मानेनवर्धते ॥ ७ ॥ किंचिदेवममत्वेनयदाभवतिकल्पितं ॥ तदेवपरितापायनाशेसंपद्यतेपुनः ॥ ८ ॥ नकामाननुरुद्धेतदुःखंकामेषुवैरतिः ॥ प्राप्यार्थमुपयुं-
जीतधर्मकामान्विसर्जयेत् ॥ ९ ॥

दुःखमेवसर्वविवेकिनइति परिणामेदुःखंविनश्यदवस्थःपुत्रादिदुःखंददाति विद्यमानोपिचैत्रपुत्रवन्नायंगुणवानितितापयन्नुःखंददाति गुणवान्विनष्टोपिहापुत्रइतिस्तृत्वास्तृत्वादुःखसंस्कारोद्घोषेननुःखंद-
दाति सर्वथारमणीयेपितस्मिन्चलंगुणवत्तमितिन्यायेनप्रतिक्षणपरिणामितयाचित्तस्यसूक्ष्मंराजसंतामसंदुःखमोहहेतुंपरिणामयोगिनएवजानंतिननुमंदाः अंतःसंज्ञाःस्थावरवद्भारसहामूढास्तदुःखमिति
विद्वन्ते अक्षिमात्रकल्योहिचिद्वान्अत्यंतदुःखलेशेनाप्युद्विजतेऽतोविवेकिनःसर्वब्रह्मलोकांतदुःखमेवेतिसूत्रार्थसंक्षेपः ॥ ५॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्राप्येति धर्मार्थमपिचित्तनलिसेत यथोक्तं धर्मार्थयस्यवित्तेहावर्त-
स्यनिरीहता प्रक्षालनाद्विपंकस्यदूरादस्पर्शनंनवरमिति धर्ममपिअर्थप्राप्यैवउपयुंजीत कामांस्तुअर्थप्राप्यापिविसर्जयेदेव ॥ ९ ॥